

Запрягти до саней чотири чалі коні
і вчвал, і вчвал!
Заіржуть баскі бігуни на реміннім припоні,
аж луна відіб'ється
від скал, від скал.

Труснути батогом на вітер буйний
і вдаль, і вдаль!
Наші очі далеччю гартуймо,
а серце куймо
на сталь, на сталь.

Ударять у срібну рунь золоті копита,
мов грім, мов грім.
Повними грудима будемо вітер пити,
під дахом синього неба
наш дім, наш дім.

Снігів завмерлу тишу вигуком розпороти:
нема турбот!
І сонцю ми поженемо навпроти,
бадьорі, радісні,
в галоп, в галоп.

Запрягти до саней чотири чалі коні
і вчвал, і вчвал!
Навпростець переїдемо всі перепони,
здобудемо
життя фінал.

Розпускають коні сиві гриви,
пара з уст, мов дим.
З рвучим вітром буйногривим!

Бути вічно юним,
вічно молодим!